

Zudor János

DIÓFÁSI SONG

Milu megjárta Zsil-völgyét,
 megölt nyolc embert,
 útban a Zsil felé,
 azután kikötött Diófáson,
 egy szűk folyosón, ahol én is,
 úgy megütötte a koponyámat,
 hogy csillagokat láttam,
 (azért jutott Diófásra,
 mert nem volt beszámítható),
 azóta is csillagokat látok,
 ez itt a Nagy Göncöl, ez meg a
 Kis Göncöl, szóval Milu
 vagy nyolcat megölt biztosan,
 háromig sem tudott számolni,
 pedig geológiát végzett,
 de már mindent elfelejtett,
 csak ölni nem, azt még tudott,
 elvárta, hogy generálisnak
 szólítsuk, mint gyakorló
 fegyencet. Ha úgy vesszük,
 én is fegyenc vagyok
 így közöttük, már nem
 szabadulok soha, nyomnak
 az emlékek, siralmas
 voltom kitelt, már nem
 tudok megfutamodni,
 az öléstől sem, a haláltól sem.

Ami még rám vár, az a pár
 boldogtalan perc, a megfutamodás
 valami elől, ez már nem élet...

Ez már siralmas, boldogtalan halál,
 vesszőfutás a sors elől, az idő
 cselezett kijátszása, ami még
 hátra van, ez már kettőzött halál.

Székeltyföld, 2013/12.